

Marts 2020

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (81)

Sund fornuft på nordjysk

Corona

Så kom coronaen til Danmark.

Jyllands-Postens morskabstegninger og såkaldt forsvar for "ytringsfrihed" (den gang, da det "bare" var et par hundrede millioner kinesere, der var i farezonen) er i dag erstattet af den ene kriseberetning efter den anden.

Aldrig siden 2. verdenskrig har vi set tilsvarende udefrakommende begivenhed, der i den grad har påvirket vort daglige liv og virke. Det ville derfor også være unaturligt, såfremt dette nyhedsbrev ikke centrerede sig om coronaens indvirkning på danskerne, dansk politik og samfundslivet i øvrigt.

Corona og folketingsarbejdet

Allerførst en stor ubetinget ros til Mette Frederiksen for den måde krisen håndteres på. Jeg tror, at vi i denne krise er i bedste hænder og kan da også til min ubetingede glæde konstatere, at det sædvanlige partifnidder for en tid er lagt til side.

Folketingsarbejdet er unægtelig også ændret. Al lovgivning, der ikke har med corona at gøre, er sat i stå. Der er visse nødlove, der skal vedtages (via 1., 2. og 3. behandling i folketingssalen). I praksis har partierne vedtaget at suspendere de sædvanlige frister mellem disse behandlinger, hvorfor man ofte vil se nødlovene behandlet og vedtaget på én og samme dag.

At placere 179 medlemmer sammen i folketingssalen er mildt sagt ikke heldigt. Iflg. Grundlovens §50 skal der som minimum være 90 medlemmer til stede for en lovs vedtagelse, og af sundhedsmæssige grunde er partierne derfor enige om, at der alene møder 95 medlemmer op til afstemningerne – resten bliver hjemme, uanset om de måtte have nok så megen lyst til at møde op. "Møde-Tjansen" går i praksis på skift blandt gruppernes medlemmer. Der er desværre ikke mulighed for "online afstemning", så det personlige fremmøde er en nødvendighed. Det er lidt underligt, når vi samtidig advarer mod både rejseaktivitet og møder.

Afstemningerne foregår på den måde, at de 95 medlemmer lines op i Vandrehallen uden for folketingssalen i en slange med 2 meters mellemrum (godt hallen er lang). Herefter lukkes 7 personer ind ad gangen for at trykke på deres afstemningsknapper – og så ud igen.

Prisværdig enighed i Folketinget

Mange har rost pressemødet med repræsentanter for alle partier, der i enighed aftalte en hjælpepakke til såvel lønmodtagere som til erhvervsliv.

Jeg vil gerne deltage i glæden herover. Som læseren af dette nyhedsbrev vil vide, har jeg ikke undladt at bemærke, hvor mange emner i dansk politik, som de ansvarlige midterpartier – specielt S og V – i realiteten er enige om.

Men skal roserne også iblandes med en lille smule realiteter, så skal man dog bemærke, at enigheden (meget naturligt) drejede sig om at bruge penge. Dvs. om at bruge de penge, som ansvarlige politikere – Schlüter (kartoffelkur), Corydon (skattereform) samt Løkke og Jelved (efterløn) – uanset politisk farve har sikret som basis for en bomstærk dansk økonomi. Jeg kunne sagtens i rækken af opstillede partiledere finde 4–5 stykker, hvis ypperligste ønske gennem de senere år har været at tømme kassen (godt og vel endda) med tonsvis af udgiftskrævende (og vælger-tækkende) forslag, alt sammen med den virkning, at der mildt sagt absolut intet ville have været på kistebunden.

Derfor kommer den virkelige prøve på sammenholdet til at stå den dag, hvor kassen igen skal fyldes op. Her er jeg desværre knap så optimistisk, når DF, NB, ALT, SF og EL skal til afstemnings-knapperne.

Nødsituationen og almindelig anstændighed

Det er desværre ikke alle danskere, der overholder nødlovene og regeringens henstillinger.

Da jeg gik hjem fra Folketinget – 15 minutter efter at Statsministeren på presse-mødet tidligere på måneden havde advaret mod hamstring – kunne jeg desværre ved selvsyn konstatere, hvordan folk allerede var i gang med at vælte reolerne i den nærliggende Netto. Uden at skulle sætte mine medborgere i bås eller på nogen måde være stigmatiserende, synes mange af kunderne – der med uhørt energi var i gang med at fylde såvel de medbragte tasker som Fjällräven – for mig at være folk mellem 20 og 40 år, der sædvanligvis prædiker om solidaritet og sammenhold.

Men ”første maj” er åbenbart blevet til ”mig først”.

Også de opsigtsvækkende tyverier af værnemidler fra hospitaler vækker harme. Derfor har Venstre (og jeg) stået fadder til den lovændring, der netop er blevet vedtaget, og hvorefter eksempelvis tyveri af hospitalssprit fremover straffes med en ubetinget fængselsstraf. Der er ikke tale om børn, der ikke kan modstå fristelsen for at tage en yankiebar i Brugsen – der er tale om folk, der for egen vindings

skyld, ser stort på sygehuspersonalets og patienternes behov for livsvigtige remedier.

Samtidig forhøjer vi straffen for snyd med de støtteordninger, vi har etableret for virksomhederne i anledning af corona-krisen. Vi har netop valgt ordninger, der ikke er baseret på et voldsomt (og sædvanligt) forudgående kontrol-bureaukrati, men derimod i væsentligt omfang på ejerens tro-og-love erklæringer. På den måde kommer hjælpen hurtigere ud, og vi får forhåbentlig reddet flere virksomheder og arbejdspladser.

Den forenkede procedure frister imidlertid til svindel. Derfor har vi vedtaget, at svindel med udbetaling af corona-støtte skal straffes med 4 års fængsel. Det er voldsomt, men det er nødvendigt.

Tiden efter corona

Mit totalt ukvalificerede gæt/håb vil være, at vi efter påske kan påbegynde en nedtrapning af visse af de igangsatte forholdsregler, således at Gamle Danmark igen er nogenlunde fungerende en gang efter sommerferien.

Det betyder desværre ikke, at vor velstand og samfundsliv vil være retableret til det tidligere niveau. Erhvervslivet kommer eksempelvis ikke umiddelbart tilbage på samme niveau, virksomheder vil være gået konkurs, huse på tvangsauktion, stigende arbejdsløshed osv. De fleste mennesker vil herudover have fået deres opsparing/pensionsordning udhulet med 25 %, og mange vil alene på den konto få arbejdslivet forlænget.

"Arne" og Gretha Thunberg får næppe helt den samme centrale position i debatten i den første tid, som tilfældet har været det sidste år. Gretha må hellere nyde tiden nu med alle lyksalighederne i form af mindre forurening, færre biler osv.

Til gengæld kan det vel ikke udelukkes, at de offentlige trafikinvesteringer vil blive fremskyndet på grund af den tiltagende arbejdsløshed. Også i den forbindelse skal der presses på for igangsætningen af den 3. limfjordsforbindelse.

Alternativet

Inden coronaen for alvor satte ind, var det Alternativet, der trak overskrifterne i dansk politik.

"Det er bare crazy", sagde partistifter Uffe Elbæk efter sin første valgsejr. Og her må man med lidt forsinkelser give ham ret. Det blev bare *crazy*. Og det er fortsat *crazy*.

Det parti, der i den grad havde spundet guld på at være i opposition til al politisk fnidder, personstridigheder, og gammelpartiernes opbygning, ja det blev efter kun 5 år på Borgen offer for det hele selv. Fakta er således, at Alternativet efter utallige stridigheder i dag består af et folketingsmedlem, der til gengæld er ordfører på alle områder. Der er således ingen intern ballade. Herudover er Folketinget så blevet begunstiget med endnu 4 "løsgængere", der benævner sig som de "Frie Grønne Stemmer". Så vidt vides pønser de på at stifte (endnu!) et nyt parti. Det er lige, det vi har behov for.

"Hvor er det skønt at være valgt og endelig kunne se sine modstandere (overfor) lige ind i øjnene", sagde et nyvalgt parlamentsmedlem engang til Churchill. *"No, my friend, your enemies – they are right behind you!"* – var svaret fra den drevne parlamentariker. Og uanset hvilket dansk parti, vi taler om, så går denne profeti mere eller mindre i opfyldelse. I alle partier fylder den interne konkurrence meget. Specielt nyvalgte kan godt få en overraskelse, når de ser, hvordan parti-interne alliancer og rævekager vægter tungt i kampen om en pladsbillet til den sorte Audi med chauffør.

PS: Det var i øvrigt samme Churchill, der er citeret for flg.: *"Vil du have en ven i politik – så anskaf dig en hund!"*. Helt så galt står det trods alt ikke til i Danmark.

Voldtægtslov – og brugen af eksperter

Der er almindelig enighed om det beskæmmende i, at mange voldtægtsforbrydere frifindes. Derfor er alle partier da også enige om, at en lovændring (straffelovens § 216) er tiltrængt.

Nu er voldtægtsbestemmelsen imidlertid en særdeles vanskelig størrelse: det ligger klart at et samleje har fundet sted, men var det frivilligt, eller var det under en eller anden form for tvang? Den problemstilling ses ikke i andre af Straffelovens 306 paragraffer. Den person, der eksempelvis er blevet voldsomt mishandlet en lørdag aften har næppe stillet sig til rådighed frivilligt, ligesom et terrorangreb næppe er bestilt af de personer, der bliver sprængt i luften.

Men med voldtægtsbestemmelsen kan det stille sig anderledes – her er retten nødsaget til at vurdere, om samlejet har været frivilligt fra begge parter side. Det er anklagemyndigheden, der skal bevise ufrivilligheden. Jeg har imidlertid selv i kronikker m.v. gjort mig til talsmand for, at der ganske enkelt må være tilfælde, hvor bevisbyrden for ”frivillighed” – selv i et retssamfund – i et vist omfang må forventes at skulle løftes af den tiltalte (mand), modsat hvad der er normalt i Danmark. Det gælder eksempelvis situationer, hvor 10 personer hepper, mens den 11. gennemfører et samleje, det gælder tilfælde, hvor kvinden har været ude af stand til at sige fra, situationer, hvor samlejet har været gennemført et usædvanligt sted (en mørk kælderskakt o.l.) osv.

Nu er det heldigvis (eller desværre) ikke mig, der skriver loven, og da der er tale om et meget vigtigt og juridisk meget komplekst emne, så besluttede regeringen meget fornuftigt at lade landets 11 førende eksperter (dommere, professorer, politiker, advokater, sagkyndige mv.) se på problemstillingen. Efter 12 måneders overvejelser, herunder gennemgang af mere end 600 domme er ekspertpanelet nu fremkommet med en diger ”beretning” på 263 sider, se <https://www.justitsministeriet.dk>

Heri anføres, at man i højere grad skal fokusere på, om det har stået manden klart, at kvinden deltog frivilligt. Det burde være en selvfølge, men nu bliver det altså præciseret, bl.a. med den virkning, at de tilfælde, jeg har nævnt ovenfor (heppekoret, kælderskakten mv.) fremover alt andet lige vil føre til domfældelse.

Folketinget behandler og vedtager lovændringen så snart, det bliver muligt.

Thistedvej

På Thistedvej i Nørresundby har der i 130 år været en jernbane-krydsning (i øvrigt ikke mange meter fra, hvor jeg har boet i 30 år).

Her går bommene ned 4 gange i timen. Det er overkommeligt, og giver ikke uoverstigelige problemer for den kørende trafik.

Når jernbaneforbindelsen til Lufthavnen står klar til december, vil Thistedvej ikke blive krydset af 4 tog i timen, med derimod 8. Ifølge Trafikstyrelsens beregninger betyder det en samlet lukketid på 24 minutter hver time. Det vil give meget store problemer på en af byens hovedfærdselsårer med 13.000 biler om dagen.

Jeg benyttede derfor lejligheden til at spørge ind til problemet, da jeg den 11.marts havde Transportministeren i spørgetid i Folketinget.

Til min overraskelse tilkendegav Ministeren imidlertid her, at der kun ville være tale om en lukketid på 10 minutter hver time – iflg. Banedanmark, som han åbenbart stoler mere på end sin egen Trafikstyrelse.

Jeg er desværre ikke sikker på, at Ministerens oplysninger holder vand. Det er derfor godt, at udtalelserne nu er ført til referat i Folketinget. Jeg frygter, at vi vil komme til at se voldsomme trafikale problemer på Thistedvej og nærliggende gader, når togtrafikken fordobles.

Derfor er jeg klar med stopuret – og håber så, at Ministeren til gengæld er klar med penge til en viadukt – hvis oplysningerne (om de 10 minutter) ikke holder.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen